

ONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA
... I. n. 47
... 24
... 12
IN STRAINATATE
... 60

INSERȚIUNI ȘI RECLAME:
30 litere petit, pagina IV, 30 bani
... 11, 80 bani, pe pag. 11, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

număr în capitală 10 bani.

TIMPUL

SE ÎN TOATE ZILELE DE LUCRU.

București, Biroul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

ANUNCIURI:

Se primesc în străinătate: la D-nii Haasen
... A. Oppelk în Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf
... in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang
... in Paris, C. Adam 2, Courcelles de la Croix-
... Eug. Micaud, 139-149, West Street London

Scrisorile nefranțate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like București, Iași, Galați, etc.

Table titled 'Cursul de Viena, 29 septembrie' showing rates for gold, silver, and other currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 29 septembrie' showing rates for various goods and currencies.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure times for routes like București-Suceava, București-Giurgiu, etc.

... fine espoziția, românii mer-
Paris, vor găsi ziarul 'TIMPUL'
... grands Magasins du Printemps.
... ard Haussmann 70.

TELEGRAMS

... (Agenția Havas)
... 28 septembrie 4 ore seara.
... Londra, 28 septembrie.
... Roma, 28 Septembrie.

BUCHAREST

Luni 18 (30) septembrie
Ciudată e pretențiunea a o samă de
ziare liberale, ca după toate câte
sufere țara și anume țara adevă-
rată, cea cu opinii, noi să mai fim
și politiciști cu d-nii gentlemani din
Cameră, din minister, din demoi-
tățile responsabile ale țării.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

BUCHARESTI

Luni 18 (30) septembrie
Ciudată e pretențiunea a o samă de
ziare liberale, ca după toate câte
sufere țara și anume țara adevă-
rată, cea cu opinii, noi să mai fim
și politiciști cu d-nii gentlemani din
Cameră, din minister, din demoi-
tățile responsabile ale țării.

DUMNEZEU

să mântie vechile noas-
tre legături cu înalta Poartă, acu-
zând cabinetul Catargiu de complici-
tate cu Rușii, și tot D-nia-lor amă-
giră prin această purtare pe alegă-
tori, pentru ca în urmă să ajungă
la convenția, la conlu rare, la com-
plicitate cu Rusia.

3 606,024

în vreme ce astăzi ele
atinge enorma sumă de lei 6 832,325.
Din cele ce preced, convinge-
dum-mă că d. Lupașcu nu este apt
pentru funcțiunea ce ocupă, vă rog,
cu profund respect, Prea înălțate
Doamne, să bine voiiți a aproba de-
partarea d-lui Lupașcu și înlocuirea
sa, în postul de casier general al
districtului Doljii, cu d. Constanti-
nescu, actual cămăraș la salina Târ-
gul-Ocna.

devărul, verde și fără incunjur.

ne simțim în drept de a scrie cu litere
de font, și dispensați de politețta da-
torită unui adversar de principii ab-
stracțe numai.
Mizeria reală a populațiilor lor de
jos, amenințarea reală cu banca de
fișnic, pierderea reală a unei bucăți
din pământul strămoșesc, nu sunt o
materie pentru discuții academice,
pe cari, dacă le-am face, d-nia-lor,
în fundul inimii, ne-ar taxa de
simpli.
Într'un car de oale nu se dă cu
argumente metafizice.

CRITICA MESAJULUI

Deși în numărul nostru trecut, am fă-
cut deja observările noastre asupra mes-
ajului de deschidere a corpurilor legiu-
toare, importanța obiectului ne face a publica
cu plăcere și următorul articol, pe care
nu'l trimite un amic al foii noastre:

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

CRITICA MESAJULUI

Ca bun Român nu las un singur
act politic care privește patria mea
nestudiat.
Mesajul de deschidere a sesiunii
extraordinare a Corpurilor legiu-
toare, în împrejurările de azi, tre-
buia dar să mă preocupe cu deose-
bite.

da seama de niște demarșe, pe care s'au socotit îndrept a le face fără a mai consulta corpurile legiuitoare.

In partea a doua, d-nii miniștri încep prin a zice că Europa a primit pe România în familia statelor europene independente etc. Era mai corect, ni se pare, a zice că Europa a recunoscut României dreptul său ab-antiquo de stat independent. Frasa „a primit” e prea elastică, și mi pare că numai din pana unui ministru român, care și cunoaște istoria țării sale, nu trebuia să iasă. În privința unor asemenea chestiuni, a accentua din toate puterile asupra drepturilor țării, este sacra datorie a miniștrilor noștri. Frasele cu mai multe înțelesuri pot fi utile statelor puternice, nu însă și celor mici. E mare deosebirea între a zice: „a primit pe România” și „a recunoscut dreptul României”, căci se puteau primi și state care nu ar fi avut niște drepturi de independență atât de necontestabile ca acelea ce se constată pentru noi din tractatele noastre; și când miniștrii noștri vorbesc printr'un mesaj Camerilor noastre față cu d-nii reprezentanți ai puterilor străine de niște asemenea drepturi, nu trebuie să se exprime prin frase elastice.

Apoi ce înseamnă acele insinuațiuni: „D-v. aveți dreptul și datoria de a privi, de a cumpăni cu sânge rece și grelele împrejurări în care ne aflăm și așa de a lua o hotărâre, care să nu ne compromită prezentul, care chiar se asigure viitorul nostru”?

Mai întâi d-nii miniștri au aerul a zice, că aceste Camere ar avea dreptul nediscutabil să tranșeze chestiunile ce rezultă din dispozițiile relative la noi ale tratatului de Berlin.

D-nii miniștri, dacă sunt de această părere, puteau să o spun clar, și să facă o chestiune din competența Camerilor, pe care să le o pue în discuțiune, iar nu să treacă peste acest punct atât de discutat de presa europeană, și mai cu seamă de cea română, și asupra căruia cel puțin în parte toți scriitorii au fost de acord.

Apoi, dacă credeau că Camerele vor împărtăși opiniunea d-lor a să adauge că într'un asemenea caz să hotărască cum vor crede mai patriotic. Suntem amenințați până și în existența noastră? Dacă nu vom subscrie cu mâna noastră legală sentința ruperii coastelor țării, ni s'a prescrie pierderea chiar a nenorocitului prezent cu care ne-a dăruit politica d-lor Rosetti-Brătianu! Ni se impune cu prețul pierderii prezentului și compromiterii viitorului aceste obligațiuni? Atunci ce încap chibzuială? Ce mai încap echivocități? Și ni se spune cine și cum ne amenință. Să nu se acopere o presiune

care e de interesul țării a fi scoasă la lumină. Să ni se ceară în vedere că suntem mici și în nepțință de a lupta contra amenințărilor. înregistrarea numai a acelor dispozițiuni, dar să se accentueze bine asupra amenințării și presiunii, ca să nu ni se zică mâne poimăine că cu multă plăcere și din convicțiune am primit această dureroasă soartă? Să putem la timp când vom *olei* (cum zice d-nii miniștri prin mesaj) energie noastră, să zicem: Nu am primit de voe bună acea soartă, și dar vom drepturile pe care numai impunerea ni le-a luat.

Pentru cine ascund d-nii miniștri amenințările și pe amenințatori, de vor fi existând? Pentru Europa? Europa, de vor fi existând amenințări și amenințatori, știe acestea mai bine decât or cine. Ea ne-a impus această soartă. Pentru țară? Dar pentru ce ascund țării soarta ei? Pentru ce mai consultați țara legală, dacă credeți că sunteți, în drept a i ascunde asemenea chestiuni vitale? Nu aveți dreptul, d-lor miniștri, a ascunde asemenea lucruri Românilor, ai căror mandatar sunteți, și vă căleți mandatul dacă le ascundeți. Vă temeți a o spune clar? Dar de cine vă temeți? De străini? Puțin dovedeți că simțiți Românește și că sunteți Români. De țeară vă e teamă? Dar cum cutezați a vă juca cu soarta ei și a procede în chestiuni pe cari să vă fie teamă a i le spune?

Ori nu există nici o amenințare și nici un amenințator? Atunci pentru ce vă permiteți asemenea insinuări, prin cari ați putea induce în eroare Camerele și le faceți a se teme de lucruri imaginare și să tranșigă cu conștiința?

Ce înseamnă apoi acele fraze: „Astfel vom fi îndrept a zice Europei: „România merita mai mult dela marile areopag...” „Ceea ce rivalitatea intereselor și necesitățile momentului nu ne a dat astăzi, mâne ni se va da, etc.” Fost-ați autorizați de țară a cerșetori, domnilor miniștri? Dacă nu ne vom supune orbește poruncilor străine, nu vom avea nici dreptul de a cerșetori? Domniile-voastre aveți curajul a spune aceasta oficial țării? România avea dreptul a i se recunoaște mai mult. Da. Aceasta puteați și trebuiați să o ziceți. Căci România e o țară mândră de drepturi ei, dar nu o ființă, care lucrează numai pentru a merita dela alții. Congresul nu ne-a dat, ci ne-a recunoscut unele drepturi și n'a voit a ne recunoaște d'o-cam-dată altele. Iată termenii românești și clar cu cari ar fi trebuit a vă servi, și pentru cari cred că nu ne pierdeam existența și nici chiar d-nurilor-voastre nu vi se putea întâmpla vre o nenorocire. Afară numai dacă nu ați fi

crezut poate, că vorbind astfel ați fi perdut puterea, și într'un asemenea caz, trist lucru, dacă voiți a vă mântui la guvern prin acte de adulațiune către străin în detrimentul țării, pe voința căreia numai, ar trebui să vă rezemați. În fine, faceți în numele domniilor-voastre ce voiți, nu însă și în numele țării?

Ceva foarte grav este apoi partea unde ați pus sub pana mult iubitelui nostru suveran și perfect monarh constituțional, frazele: „Cât pentru mine, d-lor senatori, d-lor deputați, v'o declar: *Oricare va fi hotărârea d-voastră, aceasta va fi hotărârea mea.*”

Cum? Ați uitat că Constituțiunea dă drept Domnitorului a desaproba vederile camerilor făcând apel la națiune? Nu știți, că Domnul nu poate delega puterile, prerogativele sale niminui și că dar nu e în drept prin anticipațiune a lua asemenea legăminte?

Știm că un Domn constituțional câtă să facă ceea ce voește națiunea legal reprezentată prin Camerele ei, însă în limita competenței lor și în condițiunile pactului fundamental al țării. Dar nu se poate pune în nici un caz a face asemenea renunțări anticipate în favoarea unor Camere, pe cari are dreptul a le desaproba prin dizolvare; aceasta, cu atât mai mult, cu cât în chestiuni de tocmai competența Camerilor chiar.

În fine mesajul termină prin frazele: „Națiunea Română a dobândit buna-voință a guvernelor străine, stima națiunilor etc.”

Dar ce înseamnă vorba „buna-voință”? Avem nevoie de bine faceri? Nu era mai bine să ziceți: „România a fost mai binecunoscută de puterile străine”? Ce atâta milogeală? Milogiți-vă personal d-niile-voastre dacă aveți nevoie, dar nu inșiși țara, spre a nu ne face poate să perdem din prestigiu revendicat de Domnitor și eroii noștri pe câmpul de luptă prin curajul și sângele lor. Stima puterilor am avut-o, d-lor miniștri și dea capul statului și brava noastră armată a făcut ca ea să devie astăzi așa de eclatantă, ca sub Ștefan și Mihail, nu trebuie să o ofițiți prin milogeli și adulațiuni. Fiți demni, dacă puteți. Dacă nu, lăsați locul altora, cari, cu mai mult curaj și prestigiu, să nu reprezinte față cu străinii. X...

REVISTA ZIARELOR

Constituția este astăzi înlăturată. Până acum cel puțin un velt înșelător, lăsat încă dintr'un instinct de padoare, acoperia, de și ușor, ueltilirele făcându-se contra pactului fundamental din 1866, ueltilire culpabile, ce utrează continuu radicalii de la putere.

Fiăm că Grecii cântară până și legile lor înainte de a cunoaște scrisoarea.

La început istoria nu se scrie, ci se face, zice *Quinet*. Tradițiunile sunt conservate sub forma poetică și transmise din tată în fiu cu toate erorile proprii copilăriei popoarelor, fără conștințe de cauze și efecte. Așa, istoria Germanilor începe cu cântul lui *Siegfried* în poemul *Analelor*.

Intre simptomele de suferință, de care se ocupa gluma no. stră literară (glumă și nu prea) era și „contrazicerea gândirilor puse lângă o laltă.” Ca exemplu am relevat și acel pasaj din studiul asupra lui *Miron Costin* cu următoarele cuvinte:

La pag. 1 și 2 a revistei ni se susține că istoria, ficia filosofiei, nu vine decât după ce poesia populară începe a tăca, și îndată se adaugă:

istoria Germanilor începe cu cântul lui *Siegfried* din poemul *Analelor* (?)

Cum se justifică acum D. Ureche? „Revista” de la 1 Iunie, pag. 319 și 320:

Ce află d. Titu Liviu Maiorescu în aceste giruri ale mele chiar și altele de domnia-sa, după trebuința casei sale? O erezie?

Nu; de erezie nu este vorba.

Să probeze că nu e erezie că:

Dar, de astăzi, așfruntarea este invederată. Nu mai există minister constituțional; toate uzurile constituționale sunt lepădate. ca obiceiuri netrebnice în eugntarea protivicilor noștri, și urmări absolutiste sunt începute,—cum se și cade neapărat, când vedem în fruntea miniștrilor cel d'ântău iscălit pe d. Cogălniceanu, în mesajul de deschidere a Corpurilor Legiuitoare.

Unde este primul-ministru? Cine ia responsabilitatea nenorocilor ce se pregătesc a se năvăli peste țară? Cu cine lucrează Camera? Și cui să adresăm reclamațiile noastre?

D. Iona Brătianu lipsește; lumea zice că d-sa este bolnav. Nenorocire! Noi cei d'ântăi, din întâia zi în care s'a întâmplat accidental de la Cotronei, am arătat regretele noastre, și am exprimat dorința unei repede viudecări. Dar... Provedința, se vede, nu a ascultat rugăciunile noastre și fostul prim-ministru nu poate lua direcțiunea afacerilor.

Din această împrejurare însă, trebuie oare înlăturate necesitățile constituționale?

Noi nu credem aceasta.—Știm că radicalii se deosibesc de celalți muritori și sub acest punct de vedere că, în presumpțiunea lor nesocotită, plecând dintr'un egoism orb, ei cred că țara și șeful lor este tot una; când vor perde pe cel d'ântăi, puțin le importă de cea-laltă!

În lipsa domnului Brătianu, urma ca un alt bărbat să ia sarcina prezidenței consiliului; căci noi nu ne putem convinge că, afară de fostul președinte de consiliu, România întreagă n'ar mai avea nici un alt bărbat, care să fie la înălțimea capacității celui ce lipsește azi de la președința consiliului.

Când nu există prim-ministru, nu există nici minister, este o stare anarhică; și radicalii tocmai în mijlocul dificultăților de astăzi, au crezut că este patriotice a consilia pe Suveranul României să tolereze o asemenea stare de lucruri!

De când există statură parlamentară, de când există regim constituțional, nu s'a mai văzut un asemenea procediment, ca un mesaj de deschidere a vre-unui parlament, care este programa ministerului, să fie lăsat, și citit înaintea Corpurilor Legiuitoare, de un minister, care n'are ființă, și un minister nu are ființă, când nu există președinte de consiliu.

CuI, prin urmare, să întorcem cuvintele din mesajul de deschidere a Corpurilor Legiuitoare, și să i zicem: „*Ort care a fost hotărârea Europei, ori cât de dureroase sunt pentru noi consecințele acestei hotărâri, avem o conștiință adâncă, și păstrăm pentru totdeauna că nu ne-am făcut datoria; că această lipsă dela datoriile noastre istoria o va spune generațiunilor viitoare; că sângele, vărsat cu atâta vitejie și cu atâta glorie de demnii descendenți ai eroilor de la Racova, va păta vecinic fruntea acolora, cari nu au știut să profite de atâtea strălucite izbâzi reputate de ostași pe câmpul de luptă!*”

CuI, prin urmare, să întorcem cuvintele din mesaj, și să i zicem: „*Dacă experiența ne-a dovedit că putem compta pe noi*”

„*Ori ce neam începe întâi prin poesie, ființa de și pricepe,*” cum zice Văcărescu.

Nu am să probez, fiind că nu e în chestie.

Am zis că primii poeți, că primii muzicanti fură primii croniciari ai popoarelor... Istoria *Nemților* Domnului Maiorescu ea înseși începe, adausei, cu un cânt din *Nibelungen*... Dar tot eu am arătat ce diferință este între *Linus*, *Peani*, *Treni*, *Rapsozi*, între cântăreții primii ai faptelor și între istorici. Istoria încă nu este balada lăutarilor cântând la mesele Domnilor faptele Domnilor trecuți cu laudă... Unde este contrazicere, când spunând *Quinet* (page 298 Tome IX ed. 1857 Paris), că „*L'histoire allemande commence par le chant de Siegfried*,”—adaog că istoria (nu balada, nu cronicul, ci istoria, ficia filosofiei) nu vine decât după ce poesia populară începe a tăca?

Unde este cont azicerea? În chiar aceste cuvinte! Dacă se susține, că istoria (ori ce fel de istorie) vine după ce poesia populară tăce, nu se poate susține îndată, că istoria Germanilor începe cu cântul lui *Siegfried*. Aici este aceeași contrazicere ca în cazul citat mai sus cu istoria filosofică în Franța din secolul 17, și din aceeași cauză, adică din cauza citărilor nemistuite. Dar D. Ureche nu se liniștește cu atât. D-sa continuă:

insine, de ce dar ne ceri sacrificiul nostru de peste Prut?

CuI, prin urmare, să întorcem cuvintele din mesajul citit de d. Cogălniceanu și să i zicem: „Este adevărat că națiunilor tari se dovedește în timpot dar cum a lucrat guvernul român călătoria la Livadia, de la convergența Ploști, ca să depărteze ispitele noastre a căror consecință este astăzi să județelor noastre de peste Prut?”

CăruI prim ministru să i întorcem vintele din mesaj, și să i zicem: „*mai vorbești de buna voință a guvernelor străine, când politica ta nedibace străinat toate guvernele, când anp la urmare a indispuș toate cabinetele chiar pe acela, care încă de la începutul începu ispitele sale!*”

CăruI prim-ministru să i întorcem vintele din mesaj, și să i zicem: „*faci de porvâțești pe Măria Sa să prin d. Cogălniceanu, că: ori-care hotărârea actualelor Camere, aceeași și hotărârea Domnitorului. Căci țara nu țării este nereponsabil; și mi răspunzător... trebuie să știe că, ori și ori-cum, la cea d'ântăi ocaziune, curând, sau ori-cât de târziu, că nu curge pr scripțiune, ministerial să răspunză înaintea înalței Curți de niște, pe lângă altele, și de aceea să mare, cum adică a lăsat o Cameră să nară să sancționeze cedarea Basarabiei fără a consulta direct națiunea, conv o din nou în comițiile sale?”*

Un minister nu se poate ascunde de vintele voturilor Camerelor, când este de a se viola legea legilor, pactul mental din 1866, și când Camerele nare nu pot interpreta de cât legile iar nici cum dispozițiunile Constituțiunii.

Starea noastră actuală nu o putem numi de cât anarhică. Anarchie e de tunc când domnește uitarea legilor și gile sunt astăzi înmormentate... cînd există prim-ministru, care să ia responsabilitate împrejurărilor, când nu există o mare competentă, spre a hotări de un să nu a se ceda Basarabia.

Nu mai țara se poate pronunța această grea și excepțională materie. merile actuale nu reprezintă țara, și vința *saorificiului*, pe care ne zice cel jil citit de d. Cogălniceanu că trebul facem dând județele noastre de Prut.

Documental, citit de d. ministru t-orne, ne îndeamnă, este foarte adese la un asemenea sacrificiu; dar să și țara ce *glasuște*... Și *glasuș* Româno, Dumnezeu! nu este *glasuș* majorilor actuale din Cameră și Senat!

Indemnul citit de d. Cogălniceanu sacrificia Basarabia, acest îndemnu, cînd 1878 de pe înălțimea aceleiași tribune de unde se anzi sperjural în 1864, i odemnu... istoria l' va înregistra, și nerațiunile viitoare vor putea lesne să cîie a fost acela, care s'a trimis de vern să apere Basarabia în Congresul la Berlin.....

Et nunc erudimini.... (Prose)

Istoria Germanilor începe cu d. Siegfried în poemul *Analelor*.

D. T. L. Maiorescu p ne aci un Să adăogim și noi la? „*al D-lui Maiorescu pe unul al nostru mai comp... Ce înseamnă acel? acel erudit*”

Priveteți el vorba *analelor*, cum e pîrit-o un zețar căruia e permis să ignorat cât un redactor de la *Comor* Poemul *analelor*!... Are de ce ridi Maiorescu, căci zețarul tot atât de miliar ca D-sa en numele unor iste ca Oampo, Morales le a zețuit gl D-sa nu știe coriga *Analelor* prin *lelor*!

Intr'adevăr Voltaire avea drept nu este mai rea ignoranță decât a critic

Un semn de întrebare pus în t rentează după propoziția unui aut este știut că înseamnă îndouăte celuia, care a pus semnul de înt bare, despre adevărul propoziției

Semnul de întrebare al uote exprimă dar îndoi aladespre adevăr afirmării D lui Ureche, că istoria Germanilor începe cu cântul Germanilor din poemul *Analelor*, și șală de tipar a Revistei pe care îndreptează D. Ureche prin *Analelor* (ar fi fost uai bine să zică eroii Goților). *Poemul Analelor* D Ureche este, cum ne spune D-sa suși în respunsul citat mai sus, p mul german *Nibelungen*.

FOILETONUL „TIMPULUI”

CU OCAZIA PREMIULUI ACADEMIC..

(armare)

Să recapitulăm observările din respunsul de la pag. 323 :

Zarate a zis: „*la secolii 17 și 18 luă istoria caracterul filosofic propriu al său. Voltaire fu primul care în Franța i dete această direcțiune.*”

D. Ureche crede în autoritatea lui Zarate, fiind că ni-l opune. Așa dar cel d'ântău, care în Franța dete istoriei caracter filosofic fu Voltaire; însă istoricul Voltaire știm că a fost în secolul al 18. Cu toate aceste d. Ureche zice îndată mai jos :

Zicând cu Zarate, că istoria filosofică este din secolul 17 și 18, făcut-am o erezie? Dar nu sunt din secolul 17 Rollin, Bossuet, Fleury?

Așa dar francezii Rollin, Bossuet, Fleury ad scris după d. Ureche istoriilor filosofice în secolul 17. Dar atunc cum rămâne cu afirmarea de mai sus a lui Zarate, că Voltaire (din secolul 18) fu primul, care în Franța dete istoriei direcțiunea filosofică? Aceasta cam are aerul de contrazicere. Său este numai o formă silplectică?

Să relevăm altă gresală, oare cum substanțială.

Dar nu sunt din secolul 17 Rollin, Bossuet, Fleury?

esclamă d. Ureche pentru a proba, că istoria filosofică este și în secolul 17.

Nu i-a fost destul experiența cu Voltaire; trebuie s'o mai pățească și cu Rollin!

Rollin nu este istoric în secolul 17. Rollin este, ce e drept, născut în secolul 17 (și Voltaire era născut în secolul 17), dar nu devine autor de cât în secolul al 18. Prima lui publicare este din 1715, iar *Histoire ancienne* este abia de la 1730—1738.

Hotărât lucru: numele proprii sunt nefericirea d-lui Ureche.

3. Eroarea relativă la începutul istoriei germanilor.

În primele pagini ale „*Revistei Contemporane*” d. Ureche zisese:

„*Ori-ce neam începe întâi prin poesie, ființa de și pricepe.*”

este un adevăr egit din poezia până a lui Văcărescu. Și acest adevăr îl confirmă cercetarea dezvoltării eugntării la toate popoarele Europei. Acest studiu dimonstra, ca regulă nestrămutată, că filosofia, ca istoria ficia filosofiei, nu vine decât după ce poesia populară începe a tăca, nu vine decât atunci când națiunea n'a nșezat și a gustat din viața liniștei publice. Mai mult încă, *Hist. Var.* ale lui *Elien*, în *Femip* în (1) *Aristot* (2) a-

CRONICA

Academica Română, în p-dința de... 1878, s'a citit raportul... comisiunii, arată că...

Stăruia zice că dacă traducerea... Titu Liviu, Iuliu Cezare și Tacit... d-lui Quintescu...

Quintescu răspunde că prin lucrarea... de limbă sau ortografie cu cari... d-lui Urechia...

este oare sigur, că istoria... din Nibelungen? pe la 1857 a fost poate...

mate și după raportul ascultat, totuși... D. Odobescu, înainte de a se procede... D-nii Quintescu și Baritiu dau...

NOTITA BIBLIOGRAFICA

Elemente de Aritmetică pentru uzul școlilor secundare de... Dimitrie Petrescu, profesor la universitatea din București...

În urma recenziunii făcute manuscrisului d-lui Petrescu... În prefața Aritmeticii sale, d. Petrescu zice, că profitând de...

Pentru a demonstra însă de ce fel de experiențe a profitat d. profesor... Elemente d'Arithmétique par J. A. Serret, membre de l'Institut...

Petrescu. Pag. 7. Intrebuintăm cuvântul unitate... Aritmetica este știința numerilor. Ea are drept obiect...

Petrescu. Pag. 9 alin. 5. — Ori-ce număr este reuniunea a mai multor părți...

limba latină, arată părerea și dorința... D. Sturza spune că de ideea aceasta s'a ocupat și secțiunea... D. Sion arătând că prin acestea a arătat...

NOTITA BIBLIOGRAFICA

Elemente de Aritmetică pentru uzul școlilor secundare de... Dimitrie Petrescu, profesor la universitatea din București...

În urma recenziunii făcute manuscrisului d-lui Petrescu... În prefața Aritmeticii sale, d. Petrescu zice, că profitând de...

Pentru a demonstra însă de ce fel de experiențe a profitat d. profesor... Elemente d'Arithmétique par J. A. Serret, membre de l'Institut...

Petrescu. Pag. 7. Intrebuintăm cuvântul unitate... Aritmetica este știința numerilor. Ea are drept obiect...

Petrescu. Pag. 9 alin. 5. — Ori-ce număr este reuniunea a mai multor părți...

constitue sistema noastră de numerațiune; numărul zece, care arată câte unități de un oare care ordin...

NOTITA BIBLIOGRAFICA

Elemente de Aritmetică pentru uzul școlilor secundare de... Dimitrie Petrescu, profesor la universitatea din București...

În urma recenziunii făcute manuscrisului d-lui Petrescu... În prefața Aritmeticii sale, d. Petrescu zice, că profitând de...

Pentru a demonstra însă de ce fel de experiențe a profitat d. profesor... Elemente d'Arithmétique par J. A. Serret, membre de l'Institut...

Petrescu. Pag. 7. Intrebuintăm cuvântul unitate... Aritmetica este știința numerilor. Ea are drept obiect...

Petrescu. Pag. 9 alin. 5. — Ori-ce număr este reuniunea a mai multor părți...

différents ordres, qui constitue notre système de numération, le nombre dix, qui exprime combien il faut d'unités d'un certain ordre pour former une unité de l'ordre suivant...

NOTITA BIBLIOGRAFICA

Elemente de Aritmetică pentru uzul școlilor secundare de... Dimitrie Petrescu, profesor la universitatea din București...

În urma recenziunii făcute manuscrisului d-lui Petrescu... În prefața Aritmeticii sale, d. Petrescu zice, că profitând de...

Pentru a demonstra însă de ce fel de experiențe a profitat d. profesor... Elemente d'Arithmétique par J. A. Serret, membre de l'Institut...

Petrescu. Pag. 7. Intrebuintăm cuvântul unitate... Aritmetica este știința numerilor. Ea are drept obiect...

Petrescu. Pag. 9 alin. 5. — Ori-ce număr este reuniunea a mai multor părți...

